

za dominacijom istočne obale Jadrana, na kojoj obitava isključivo hrvatski etnički elemenat.

K razlozima, koji su Veneciju silili, da teži za dominacijom istočne obale Jadrana, nadošli su još i drugi. Industrijski razvitak Italije, zbog nedostatka sirovina, sili ovu državu, da osigurava za sebe sirovine u balkanskim državama; kako su te države ujedno i najbliža tržišta i prirodno zaleđe Jadrana, nastoji ih Italija dovesti pod svoj utjecaj i radi svojih ekonomskih i radi svojih strateških ciljeva.

Londonski ugovor iz 1915. god., kojim je Italiji obećana istočna obala Jadrana za njeno sudjelovanje u ratu, zauzimanje otoka Sasena, zatim ekonomska i politička kontrola nad Albanijom, samo su logički rezultati ove vjekovne težnje našega prekomorskog susjeda za dominacijom Jadrana i Balkana.

Osim toga Italija se je poslije dolaska fašizma na vlast razvila u pomorsku velevlad i od težnje za dominacijom Jadrana i Balkana razvile su se težnje za dominacijom čitavoga Sredozemnog mora i za osnivanjem velikoga kolonijalnog carstva. Uslijed tih težnji Italija je morala doći u sukob s Britanskim carstvom, koje je dotle dominiralo Sredozemnim morem, a djelomično i Balkanom. Za Britansko carstvo je to more, kao i Balkan i Podunavlje, od vitalnog interesa uslijed povećanja strateške važnosti ovih krajeva poslije poljuljane ravnoteže u Sredozemlju. Sredozemlje je najkraći put u britanske kolonije, od kojih zavisi opstanak i održanje samoga carstva. U vezi s tim sve jače prevladava među engleskim državicima mišljenje, da